

Forfatter: Juel-Hansen, Erna

Titel: Udrag fra EN UNG DAMES HISTORIE

Citation: Juel-Hansen, Erna: "En ung Dames Historie", i Juel-Hansen, Erna: *En ung Dames Historie*, udg. af Lars Petersen , 1888, s. 7. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-juelh01val-shoot-idm139742594657120/facsimile.pdf> (tilgået 28. april 2024)

Anvendt udgave: En ung Dames Historie

Da Olivia mønstrede sig selv foran det store Spejl i Moderens Sovekammer, fik Kinderne for et Øjeblik lidt Farve, og med et halvt Smil om de usikkert dirrende Mundvigge gik hun videre, fulgt af Margrethe, ind i Dagligstuen, hvor Mama just var ved at binde Etatsrådets hvide Slips.

„Se se, der har vi jo Bruden,“ sagde Etatsråden og gik hen imod hende, idet han varsomt tog hende om Skuldrene og kyssede hende paa Panden, „nå, det må jeg sige! Hun er s'gu dit udtrykte Billede, Mutter, på din Bryllupsdag — kan du huske? og det kan jeg lide, sådan skal en Brud se ud, ingen røde Øjne — —“

Men det var mere, end Olivias beklemte Hjerte kunde tåle. Hun vendte sig hastig fra Faderen og faldt hulkende om Halsen på Etatsrådinden, der, svømmende i Tårer, trak hende med sig ind i Kabinettet og lod Portiøren falde for.

Etatsråden så' lidt betuttet ud. Men så kom der et lunt Smil om hans veldannede, fyldige Mund, han trak paa Skuldrene: „Moderen op ad Dage, både i Sind og Skind — hun bli'er s'gu drøj at kuser! Nå, lad mig så se på dig, Stump,“ sagde han højt til Margrethe, „du er jo Fandens fin, min Tøs!“ Hun drejede sig langsomt rundt, for at han kunde se hende fra alle Sider.

Hun så' godt ud med sine fiffige, gråblå Øjne, lidt optrukne ved Tindingerne, med mørke Bryn;